

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem se sídlem Šumperk, nám. Míru 9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, zastoupenému JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Olomouc, Riegrova 12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2010, č. j. 38 Cad 40/2008 - 64, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 131/2010,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Kateřina Šimáčková **nej sou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 131/2010.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26. 5. 2010, č. j. 38 Cad 40/2008 - 64, zamítl žalobu, kterou žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2008, č. j. KUOK 97080/2008, sp. zn. KÚOK/89035/2008/OSV-SP/481/SSP-104, ve věci státní sociální podpory – příspěvku na bydlení.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byla věc přeložena k rozhodnutí, poučil účastníky řízení, že v dané věci bude podle rozvrhu práce rozhodovat šestý senát ve složení JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Kateřina Šimáčková a že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze jmenovaných soudců může být senát doplněn některým ze soudců čtvrtého senátu, kterými jsou JUDr. Dagmar Nygrínová, JUDr. Marie Tuřková a JUDr. Jiří Palla. Současně je poučil, že mají-li za to, že některý z uvedených soudců je vyloučen z projednávání a rozhodování věci pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, mohou namítnout jeho podjatost ve lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění.

Na toto poučení reagoval stěžovatel obtížně čitelným a nedatovaným podáním, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 23. 11. 2010, v němž namítal, že jmenovaní soudci Nejvyššího správního soudu rozhodují v jeho věcech opakovaně a v neveřejných jednáních. V této souvislosti namítal stěžovatel rozpor § 109 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a s ústavním pořádkem ČR. Stěžovatel rovněž uvedl, že mu uvedení

soudci svými rozhodnutími odepřeli právo pracovat, právo na zabezpečení ve stavu hmotné nouze a právo na zabezpečení při neschopnosti k práci. Stěžovatel konečně uvedl, že „[u]vedení soudci NSS opakovaně mou osobu za použití policejních band PČR, po zuby ozbrojených na mou osobu nařídili celou sérii opakovaných vražd, a za použití zásahové jednotky PČR ze Š. o síle 25 až 30 mužů. (...) Není zde postaveno na jisto, zda NSS jedná s osobou naživu!!!, nebo s mými kosterními pozůstatky osoby, kterou zavraždili tito soudci NSS.“ Z těchto důvodů mají být uvedení soudci Nejvyššího správního soudu vyloučeni. Stěžovatel ke svému podání přiložil několik rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě a Nejvyššího správního soudu v jeho právních věcech, v nich vyznačil červeně jména JUDr. Marie Turková a JUDr. Dagmar Nygrínová.

K námitce podjatosti se vyjádřili soudci JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Kateřina Šimáčková, kteří uvedli, že k účastníkovi řízení ani k věci nemají vztah, který by zavdával příčinu k pochybnostem o jejich nepodjatosti. Je zřejmé, že stěžovatel míří svou námitkou na předchozí rozhodování týchž soudců v jeho věcech. Rovněž prohlásili, že proti stěžovateli nikdy nepoužili násilí ani nevyvolali kontakt stěžovatele s policií.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spoívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon příslušnost soudu (příslušnému soudnímu oddělení, senátu) stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze tak jen výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu, alespoň potenciálně, brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Stěžovatel především namítal, že uvedení soudci zdejšího soudu opakovaně rozhodovali o jeho věcech v neveřejných jednáních a tím mu odňali jeho výše vyjmenovaná práva. Z § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o právně totožnou věc. Podílem na předcházejícím soudním řízení je například situace, kdy by se soudce podílel na rozhodování téže věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak. Taková situace však v dané věci nenastala a výslovně není ani namítána. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS (všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), v němž bylo vysloveno, že *předchozím soudním řízením* není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Pokud jde o tvrzené násilí a vraždy, způsobené tím, že jmenovaní soudci zdejšího soudu měli na stěžovatele poštvat jednotky Policie ČR, nelze než uvést, že z takto nekonkrétně formulované (a ve své podstatě toliko difamující) námitky nelze vyvodit jakýkoli závěr. Nejvyšší správní soud se proto omezuje na zjištění vyplývající z vyjádření JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Bohuslava Hnízdl a JUDr. Kateřiny Šimáčkové, kteří popírají jakýkoli vztah ke stěžovateli či k projednávané věci a popírají jakékoli použití násilí vůči stěžovateli a kontaktování Policie ČR..

Stěžovatel dále namítal, že jmenovaní soudci Nejvyššího správního soudu opakovaně rozhodovali jeho právní věci neveřejně a bez jednání a že § 109 s. ř. s. je v rozporu s ústavním pořádkem ČR. Ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s., stanoví, že *o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. Považuje-li to za vhodné nebo provádí-li dokazování, nařídí k projednání kasační stížnosti jednání.* Na nařízení ústního jednání v řízení o kasační stížnosti není právní nárok a úvaha o důvodech nařízení ústního jednání je zcela na úvaze rozhodujícího senátu, což se ostatně podává například i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2005, č. j. 8 Aps 1/2005 – 82, publikovaného pod č. 932/2006 Sb. NSS: *„Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 1 s. ř. s. o kasační stížnosti zpravidla rozhoduje bez nařízení jednání. Výjimkou jsou případy, kdy soud provádí dokazování, a dále případy, kdy soud uzná nařízení jednání za vhodné. Důvodem, pro který by Nejvyšší správní soud musel bez dalšího shledání vhodnosti nařídít jednání, není samotná žádost účastníka řízení.“* Ostatně § 109 odst. 1 s. ř. s. prošel i testem ústavnosti, když Ústavní soud v usnesení ze dne 4. 5. 2005, sp. zn. III.ÚS 355/04, dostupném z <http://nalus.usoud.cz>, konstatoval, že *„[j]e běžnou praxí vrcholných soudních instancí (Nejvyššího soudu ČR, Nejvyššího správního soudu), Ústavního soudu, ale i Evropského soudu pro lidská práva, že v případě, kdy skutkový stav nezbytný pro rozhodnutí již byl dostatečně zjištěn nižšími instancemi a dokazování se neprovádí, je rozhodováno mimo ústní jednání (bez nařízení jednání).“*

Vzhledem k výše uvedenému není návrh stěžovatele na vyloučení soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové z projednávání a rozhodování věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 6 Ads 131/2010 důvodný.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu